

Den Danske

Hjælpefond

Hilsen fra
et tidligere
sponsorbarn

Hjælp gennem
50 år

Gennemført projekt

NYHEDSBREV AUGUST 2025

Hilsen fra et tidligere sponsorbarn

Vi har fået et brev fra et af de børn, der har været sponsoreret gennem Den Danske Hjælpefond i mange år. Hans navn er Prudhvi Raj, og da han blev født, stod det bestemt ikke skrevet i kortene, at han en dag

Hjælpefond i mange år. Hans navn er Prudhvi Raj, og da han blev født, stod det bestemt ikke skrevet i kortene, at han en dag

skulle få en uddannelse.

Prudhvi Rajs mor blev gift i en alt for ung alder med en mand, som

havde HIV. Få år efter Prudhvi Rajs fødsel, døde faren af AIDS, og moren stod alene uden forsørgelse og uden nogen uddannelse.

Familien er kasteløse, så moren så

ikke anden udvej end at flytte tilbage til Nuzvid, hvor hun selv var født, i håbet om, at der var familiemedlemmer, som kunne tage sig af den lille familie. Men der var ingen familiemedlemmer i Nuzvid, som kunne hjælpe.

I den første tid prøvede moren at finde daglejerarbejde, men med et lille barn var det umuligt at passe et arbejde i mange timer ad gangen, så hun levede bogstavelig talt på gaden og

tiggede sig til lidt mad til sig selv og Prudhvi Raj. Heldigvis opdagede en lærer på skolen den lille dreng, som sad og tiggede sammen med sin mor og skolen tilbød, at Prudhvi Rajs mor kunne gøre rent på skolen til en meget lille løn. Efter nogen tid blev moren tilbudt et arbejde som hjælpelærer, stadig til en meget lille løn, men nok til, at familien kunne flytte ind i en lille hytte og få tag over hovedet.

Prudhvi Raj selv fik en sponsor, og kunne starte i Nursery, da han var 4 år gammel, så moren kunne passe sit arbejde.

For en stund fungerede tingene for familien, men da Prudhvi Raj var 7 år gammel døde moren. Der er ingen tvivl om, at moren var smittet med HIV, og Prudhvi Raj blev derfor undersøgt, men er ikke

Dear Sponsor's,

I want to express my heartfelt gratitude for your invaluable support throughout my journey. Growing up without my parents was incredibly challenging. My mother Shyamala was a teacher at SPA school in Nuzvid, where I studied till 12th grade with the help of Danishaid's Sponsorship. She was an exceptional educator and even more loving parent, cherished by every student she taught. Her passing due to a heart stroke left a void

smittet. I Indien er HIV og AIDS stadig tabu, og det er tvivlsomt, om Prudhvi Raj overhovedet kender årsagen til morens død. Han siger selv, at hun døde af "heart stroke".

I en alder af 7 år var den lille kasteløse dreng helt alene i verden, og hans eneste redning var den trofaste sponsor, som nu betalte for, at han kunne komme ind på skolen og bo, ligesom han kunne fortsætte sin skolegang. Årene gik og sponsor holdt fast i støtten, også da Prudhvi Raj brændende ønskede sig en uddannelse som sygeplejerske.

Og se nu en glad og stolt Prudhvi Raj, som kan se frem til en hel anden tilværelse, end han oprindeligt var tiltænkt. Men der er ingen tvivl om, at drengen ikke havde haft en chance for at nå hertil uden sin sponsor. Så sammen med Prudhvi Raj siger vi tusind tak til denne specifikke sponsor og til alle jer andre sponsorer, som er med til at ændre tilværelsen for børn, som ellers var henvist til et liv i fattigdom.

Hjælp igennem 50 år

I år fejrer vi, at vi har hjulpet børn i Indien i 50 år uden afbrydelser.

Da Egon Pedersen i 1975 startede arbejdet, var

overbefolkning et af Indiens største problemer. Familierne var stolte, hvis de fik mange børn, hvilket var et symbol på velstand. For de fattige familier var det nødvendigt at få mange børn, for børnedødeligheden var høj, og en fattig familie kunne ikke risikere, at der ikke var nogen til at forsørge dem, når de ikke længere selv kunne arbejde. De mange børn gjorde familiernes økonomi endnu dårligere og det var umuligt at betale for børnenes skolegang, så fattigdommen fortsatte generation efter generation.

I 1975 indledte staten en massiv kampagne kaldet "We two, ours two", som var en opfordring til, at hvert ægtepar kun fik to børn. Kampagnen nåede meget langt ud til befolkningen, og normen blev, at hvert par maksimalt fik to børn. De familier, som fortsat fik mange børn, blev nu anset for at være uoplyste.

I dag er det fortsat del af familieplanlægningen, at man får maksimalt to børn pr. familie, også i den fattige del af befolkningen.

Indien har i de seneste 50 år oplevet en stor økonomisk vækst, men på trods af de store

fremskridt er der stadig 229 millioner indere, som ikke har adgang til rent vand eller strøm, ikke får ordentlig ernæring og som ikke har adgang til uddannelse.

Covid-19 pandemien gik meget voldsomt ud over Indien, som oplevede nationale nedlukninger, som sendte arbejdere i byen tilbage til landdistrikterne, så mange familier mistede hele deres indtægt.

Så selvom det er en historisk udvikling, der har været i Indien især fra 2005 til 2020, har både Covid-19 og de meget høje priser på bl.a. fødevarer, på grund af krigen i Ukraine, ramt de fattigste hårdt.

Mangel på arbejde er det største problem

De fattige familiers største problemer i dag er derfor ikke, at der er for mange børn at forsørge, men derimod, at den uuddannede del af befolkningen har meget svært ved at finde arbejde, samtidig med, at leveomkostningerne er steget

markant i de seneste år. De fattige er derfor blevet endnu fattigere, og igen er det blevet helt umuligt for dem at betale for børnenes skolegang.

Generationen, der var i den skolepligtige alder under Covid-19 omtales ofte som "den fortabte generation".

Den Danske Hjælpefonds arbejde er derfor lige så vigtigt i dag, som da Egon Pedersen i 1975 formidlede de første sponsorer mellem en sponsor i Danmark og et barn i Indien.

Tak fordi I, vore sponsorer og bidragsydere, gør det muligt for os at fortsætte dette arbejde og tak om I vil hjælpe os med at finde endnu flere sponsorer som vil komme "den tabte generation" til undsætning.

Gennemført projekt

På vores samarbejdsskole i Ibrahimpatnam er bygningerne placeret på et meget stort areal,

Vi har derfor indsamlet midler til etablering af 10 lygtepæle i området, så der nu er lys på stierne og så børnene kan færdes sikkert på alle tidspunkter af døgnet.

Tak for støtten til dette projekt, som har betydet en stor forbedring af børnenes sikkerhed og tryghed på skolen, som for de fleste elevers vedkommende også er deres hjem.

hvilket betyder, at eleverne ofte må gå på anlagte stier mellem sovesalene og skolebygningerne og især mellem undervisningslokalerne og spisesalen.

Farlige phytonslanger på stierne

Skolen er omgivet af bjerge, som er beklædt med skov, hvilket medfører, at et stort antal pythonslanger kommer ned fra bjergene for at finde føde i de åbne områder på skolens grund.

Om aftenen og om morgenen, når der er mørkt, er det derfor meget farligt at færdes på stierne, men eleverne er nødt til at gå fra sovesalene til undervisningslokalerne og fra sovesalene til spisesalen i de mørke timer, ofte uden at have sko på.

Udgivet af

Den Danske Hjælpefond

Ryesgade 9B, 1., 8000 Aarhus C.

Tlf.: 2648 1646

MobilePay: 75981

www.dendanskehjaelpefond.dk

kontakt@dendanskehjaelpefond.dk

Tekster :

Gitte Egholm

Michael Egholm

Tekst / fotos: *Robert Franklin*

Layout / redaktion: *Jens Thillerup*

støtter

Den Danske Hjælpefond